

Luggemised.

Kustaw ja Madlena.

„Wahwa naene on palju enam wäärt kui perlid“ (öpp. sön. 31, 10) ja „wahwa naene on omma mehhe kroon.“ Nõnda tunnistab Böhha Kirri; ja et se õige on, wõiwad allati mehhed, kes wahwa ja wagga naese ommale leidnud, tunnistada. Naesemehhed, et tulge kokku ja räkige ülles, efs olle sulla tössi? teie naesed on teie kronid ja palju enam wäärt, kui kuld kroon kuninga peas? — Miks teie ollete waid, kallid kronitud mehhed, egga tahha omma su lahti teha? praegu weel kiitsite teine omma hoost, teine omma weiksid, teine omma wantrit, teine omma pipu, — kas teil siis omma naestest polle middagi kita? — Kõik on waid! — Oh waesed mehhed! tössi kül, neid naesi on piisut leida, kes wahwad ja waggad; sedda enam neid, kellest palju laita, kelle jälgedes mitte ikka ei käi õnnistus, kellega mehhel wahhest enam murret kui rõmu. Wahwu siiski weel leida, kes tööd tewad, agga waggasid mitte polegi se wõrra, kellel olleksid Marta käed agga ka Maria südda. Sedda pean tunnis-

tama, et kül tean, et naesed sest pahhandawad ja mõnni jubba ütleb: panne ramat kinni egga to maksu kuulda! — Kallid naesed, olgu misjuggused ollete, ärge enne aegu pahhandage. Tulge nüüd teiegi ette! tahhaksime ka meestest kuulda, kas neid kitate. — Mees on naese pea; misjuggused on nüüd teie pead? — Oh mis nüüd saan kuulda; kõik naesed kaebawad, teine mehhe laiskust, teine temma kõrtsi käimist, kolmas temma rasket kät, kui hoya annab, neljas temma kurjust, et ümmardaja pole hoiab, ja palju muud! Mis ma nüüd koston! Waesed naesed, kellel ni nõrgad, kõiwad ja kurjad pead! Kes kõigest süddamest omma mehhi kitate, polle teie hulgas praegu enam, kui kaks ehk kolm; suremal hulgal selge willetsus käes; willets abbiellu on jo kõige rängam willetsus, se on pörgu piin siin ma peal. — Agga kust se tõuseb, ja mis on selle willetsuse sü? Mees liikkab süüd naese peale, naene ajab tagasi mehhe peale. Mõllemad on süallused! Mees ei arnasta egga auusta omma naest õiete, naene ei pea rahhu egga aita mehhe murred kanda, mitmel maja asjad rippakil, laste kaswatamine lohakil! Ja wata, mehhe ja naese wannemad on ka süallused: miks nad neid maast maddalast ei kaswatanud Jummalat kartuses ja karristamises ja ei annud neile isse abbiellus parremat märki.